

בש"פ 3788/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 3788/22

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
26.5.2022 במ"ת 10186-03-21 אשר ניתנה על ידי
כבוד השופט אברהם רובין

תאריך הישיבה: י"ז בסיון התשפ"ב (16.6.2022)

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני
בשם המשיבה: עו"ד אריאל גטניו
החלטה

לפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט אברהם רובין) מיום 26.5.2022 במ"ת 10186-03-21. מבחינה פורמלית הערר נוגע להחלטת בית משפט קמא לאפשר יציאת העורר רק לשניים משלושת אירועי חתונת אחיו (החתונה עצמה וטקס החינה, אך לא "שבת חתן"). בהחלטה זו איני רואה מקום להתערב בהיותה איזון סביר בין האינטרסים המתנגשים בעניין זה.

במסגרת הערר ובמהלך הדיון העלה בא-כוח העורר את הקושי שנוצר לאור העובדה שהעורר מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני מאז 4.8.2021, ואולם ביום 1.5.2022 אושרה לו יציאה לעבודה למשך כ-10 שעות במשך שלושה ימים בשבוע, תוך הותרת הפיקוח האלקטרוני על כנו. מצב דברים זה הינו חריג, וככלל ראוי להימנע ממנו, הן מטעמים קונספטואליים והן מטעמים פרקטיים (ראו: בש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.2.2016); בש"פ 1697/18 ג'ובראן נ' מדינת ישראל, פסקאות 15-18 (6.3.2018); בש"פ 8631/21 מדינת ישראל נ' חוסיין, פסקה 15).

עמוד 1

(22.12.2021); בש"פ 2852/22 היועץ המשפטי לממשלה נ' מלכה (1.5.2022)). המשיבה מודעת כמובן לחריגות המצב שנוצר, ואולם היא סבורה שהדבר הוא בגדר "הרע במיעוטו" בהינתן המסוכנות הנשקפת מהעורר.

אכן, הערר שלפניי אינו מופנה ישירות לעניין מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני, ואולם לאור בקשת בא-כוח העורר מצאתי לנכון להתייחס אליו. אינני רואה תועלת משמעותית בנסיבות המקרה בהותרת המצב הקיים על כנו. מעצר בפיקוח אלקטרוני נועד לאפשר מעקב הדוק ומתמשך אחר אדם, באמצעות אמצעי טכנולוגי המוודא הימצאותו במקום מסוים. במקרה הרגיל, אינני רואה טעם של ממש ביצירת מצב דו-משמעי בו אדם מצוי כמחצית מהיום בפיקוח אלקטרוני וכמחצית מהיום הוא משוחרר ממנו. ממה נפשך – אם יש צורך בפיקוח האלקטרוני על מנת לאיין מסוכנות, חשש להימלטות או חשש לשיבוש, עליו להתקיים כל היום וכל הלילה (ולמצער בכפוף לחריגים מצומצמים ומוגדרים המצדיקים פתיחת חלונות); ואם ניתן לאיין את המסוכנות בדרכים אחרות, מידתיות יותר, אין הפיקוח האלקטרוני נדרש, וניתן לוותר עליו (וזאת הן על מנת להפחית את הפגיעה בנאשם, והן על מנת שלא להכביד שלא לצורך על רשות הפיקוח). ויובהר, במקרים יוצאי דופן יתכן שתמצא הצדקה חריגה לקיומו של מצב אנומלי מסוג זה, ואולם לא ראיתי כי במקרה שלפנינו קיים טעם "לנשוף קר וחם באותה נשימה".

בענייננו לא הוגש ערר על ההחלטה לאפשר את יציאת העורר לעבודה לפני כחודש וחצי. בהתחשב במשך הזמן בו היה העורר מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני (כעשרה חודשים), ובשים לב להיתר שניתן לו לצאת לעבודה, הגעתי למסקנה כי ניתן וראוי לשחרר את העורר למעצר בית חלף המעצר בפיקוח אלקטרוני (השוו: בש"פ 1434/22 בלגלזל נ' מדינת ישראל (16.3.2022)).

לאור האמור יבוטל מעתה ואילך המעצר בפיקוח אלקטרוני בו היה העורר מצוי עד כה, ובמקומו הוא יהיה נתון מעתה ואילך במעצר בית באותם תנאים בהם היה מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני.

ניתנה היום, י"ז בסיון התשפ"ב (16.6.2022).

ש ו פ ט